

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАНА“
вносить: в Австрії:

на цілий рік 24 K
на пів року 12 K
на чверть року 6 K
на місяць 2 K

За границею:

на цілий рік: зі щоденною ви-
сылкою 7 доларів або 14 рублів;
з висылкою двічі в тижні 6 до-
ларів або 12 рублів; з висылкою
що суботи 5 доларів або 10 руб.
Поодинокі число по 10 сотиків.

Телефон Редакції ч. 1484.

Конто почт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАН

християнсько-суспільний деньник.

„Виреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска“. — З Русланових поштів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім
неділь і руских свят о 5 год.
по полудні. — Редакція, адміні-
страція і експедиція „Руслана“
при ул. Хмельовського ч. 15, II.
поверх. Експедиція місцева
в Агенції Соколовського в паса-
жі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише а
попередню засторогу.

Рекламації лише неопечатані
є вільні від порта. — Оповідки
звичайні приймають ся по ціні
20 с. від стрічки, а в „Надісла-
нім“ 40 сот. Подяки і приватні
донесення по 30 сот. від стрічки.

Вплив угорських подій на австрійську державну раду.

(Δ) В угорській сеймі серед нечуваних доси в парламентах подій ухвалено протягом трох засідань військові предлоги. Склала ся подія, котрої ніхто не усуне, а в найблизших днях угорська палата вельмож ухвалить також сю предлогу, котра одержить неперечно монаршу санкцію.

Довершені там події не можуть остати без могутнього впливу на австрійську держ. раду. Она буде приневолена числити ся з довершеною подією і висувати для себе з того вельми далекосяглі послідовности. Хоч би в австр. держ. раді не оден був сеї думки, що військові предлоги вимагають поправок, то ніхто не зможе прийняти на себе одвічальности за се, що би проволікати в Австрії полагоду військової предлоги, а відтак деякими поправками або змінами доводити до того, що би військовий закон вдруге мав бути обговорюваний в Угорщині і знов виставлений на можливість обструкції або ще гірших переворотів, котрі могли би відтак відбитися вельми шкідливо також на Австрії. Із сего виходить ясно, що для австрійських парламентарних сторонників не остає нічого иншого, як заявити ся за ухваленем військових предлог без усяких змін, так як се ухвалено в угорській сеймі і приступати до чим скоршої полагоди військового закону.

Австрійська державна рада приневолена

під впливом угорських подій висувати для себе відповідні послідовности. Австр. державна рада повинна передовсім подбати о се, що би як найскорше усунути грізне пересиле- не викликане військовою реформою, що би події в австр. посольській палаті не викликали нових потрясень в Угорщині і тим довели до заворушення внутрішнього мира в монархії, що могли би довести також в Австрії до нечислимих наслідків.

Скорі і незмінна полагода військової реформи, як уже попередню вказано, є необхідна також з оглядом на проволоку побору новобранців, котрий повинен був відбутися в марці, а наслідком сих подій може хіба бути довершений перед самими жнивими. Ся проволока відбиває ся вельми шкідливо на яких стотисячах молодих людей, котрі наслідком того остають в прикрій непевности, чи они в осени будуть могли взяти ся до звичайних своїх заводів, чи будуть покликані до військової служби. Прискорене полагоди військового закону може отже причинити ся до скорого ухвалення закону про побір новобранців, а сего вижидають і обов'язані до військового побору і їх родичі.

Колиж сї оба закони основані на обопільних умовах переведених правительствами між Австрією і Угорщиною і в даних обставинах які небув поправки і зміни є прямо неможливі, отже з того випливає ясно, що всяке проволікане полагоди сих предлог многоглаголивими розправами в посольській палаті було би зовсім безцільне і безвиглядне. Австрія відчуває також konieczність закінчення

десятилітнього військового пересилеия. Очевидно можуть і повинні послы в розправі піднести всякі потреби населеня, а особливо обезпеки дворічної служби, однак при всім тим можна справу полагодати з усякими можливими скороченнями. Сего вимагає не тільки приклад Угорщини і Німеччини, але й потреби монархії для скріплення державних союзів і обезпеки становища монархії і мира.

Австр. державна рада має ще крім того ухвалити бюджетову провізорію, котра поставлена на двенній черзі перед військовими предлогами. Час до розпорядимости держ. радї даний є вельми скупко вимірений, бо майже два тижні остає ще з сего місяця. Настрій великих сторонників тепер повернув ся в користь скорі полагоди сих конечностей державних, а навіть Чехи і південні Славяни вважають полагоду сих предлог без яких небув політичних або народних уступок конечною справою.

Із сего ясно випливає, в якім некориснім положенню тепер опинил ся справа укр. руского університету. Для неї наш клуб в сій хвилі і в теперішнім положенню не найде послуху серед инших сторонників і можна побоювати ся, що виконане предвидженої клубом тактики могло би сирати самій лише пошкодити і знехтувати ті симпатії, які собі ся справа доси здобула. Тимто укр. руский клуб повинен зріло застановити ся над тим, чи не було би кориснійше для самої справи виждати вигіднійшої для неї хвилі.

О. Стефан Білинський.

Матеріалістичний світогляд в кругах шкіль- ної молодіж, его причини і наслідки.

(Конець).

На основі голосу самої гімназійної молодіж приходимо до пересвідчення, що характеристичні ціхи новітнього часу і єї не обминули. Як огонь-пожежа, яку тяжко угасити, пратлумити при подуві сильного вітру, так й в нинішнім духом часу. Все загортає, все нищить, все палить, все розкладає. Він ненаситний як той божок мольох, якому в розогнену пащу все кидано і кидано діти, а він все був голодний, ненасичений, бо був мертвий, безмилосердний, без чуття і чувства. Такий і нинішній, новітній, матеріалістичний напрям. А пособляє єму театр, печать, письменство, агітація і всі найповишші способи, якими згангренований одиниці послугують ся, явно і скрито відкидають ся в широкі верстви і затроюють їх душу перше всего в той спосіб, що ловлять ті верстви на вудку принадних кличів, а опісля відкидають з їх серця релігію і віру.

Коли давнійше виринаючі релігійні сумніви мали характер процесу душі, що глядала за правдою і зовсім не відкидала єї, то тепер не те, тепер заприймає ся в тім згляді страшенну психічну неміч, непорядність, неохоту, а навіть знесилеия, байдужність, цинізм, очеркнений коротко словом: — нема!

М. Метерлінк.

Смерть Тінтагіля.

(Конець).

Акт V.

(Великі залізні двері під дуже темним склепінням. Входить Ігрена, немов божевільна з розпущеним волосем, держить лампу в руці).

Ігрена (оглядає ся неприємно). Не пішли за мною! Белянієро! Белянієро! Аглювале! Деж они? Казали, що люблять єго і пустили мене саму.

Тінтагіле! Тінтагіле! Ах, правда, правда я сходила, пняла ся по безконечних ступнях між мурами, позбавленими милосердя. В моїм серці нема вже житя. Се склепінє немов би рухало ся... (опираєть ся о колюмну склепіння). Упадю... О моє бідне житя! Чую, що тут на березі моїх уст улїтає вже від мене. Не знаю, що я зробила... Я нічого не чула і не бачила. Така страшна тишина... Всі ті золоті кучері я найшла на ступнях сходів, здовж мурів я йшла за ними і підносила їх. Ох, якіж они гарні! Малий пальчику! Малий пальчику! Що я сказала? Пригадую собі. Не вірю сему! Можна заснути. Все те не має значіння є неможливе. Сама вже не знаю, що думаю. Чоловік будить ся і потім... Так, треба се роздумати, в самій річці, треба роздумати. Говорить ся се і те, а душа йде власними дорогами. Ніколи не можна знати, що станеть ся. Я прийшла сюди зі своєю малою лампою. Не згасла мимо вітру на сходах. Що власта-

во треба про се думати? Занадто багато є річий неозначених. А однак мусить бути хтось, що се знає, але чому ніхто про се не говорить? (Розглядає ся довкола). Ніколи всего того я не бачила. Не можна вступати вище і всьо є зборонене. Замкну. Кажуть, що буває отрійливий мороз. Які страшні двері! (Підходять до дверей). Ох, як тут зимно! Двері цілі з плити заліза і не мають замку. Як же они отвиряють ся? Не бачу завіс; здаєть ся, що вмуровані. Не можна йти вище, нема сходів. (Видає проразливий крик). Ах, ще золоті кучері примкнені дверми! Тінтагіле! Тінтагіле! Я чула, як перед хвилию з лоскотом примкнули ся двері. Памятаю, памятаю. (Вдаряє сильно рукою і ногами в двері). Ох, потвора! потвора! То тут ти перебував? Слухай, я проклинаю тебе, плюю на тебе!

(З другої сторони дверей чути слабї удари, потім голос Тінтагіля доходить дуже слабій через залізні двері).

Тінтагіль. Сестро Ігрено! Сестро Ігрено!

Ігрена. Чи се ти, Тінтагіле?

Тінтагіль. Отвирай скоро, отвирай скоро, она тут!

Ігрена. О! о! хто? Тінтагіле, мій малий Тінтагіле! Чи чуєш мене? Що з тобою? Що стало ся, Тінтагіле? Не зробили тобі кривди? Де ти, чи тут?

Тінтагіль. Сестро Ігрено, сестро Ігрено! Я умру, коли не отвориш мені.

Ігрена. Зачекай, я пробую, зачекай! Отвиряю, отвиряю!

Тінтагіль. Але ти мене розумієш,

сестро Ігрено! Нема часу! Она не могла мене задержати. Я мучив її, мучив... біг... Скоро, скоро, она надходить!

Ігрена. Я тут, тут, де она?

Тінтагіль. Не бачу нічого, але чую. Ох, бою ся, сестро Ігрено, бою ся. Скоро, скоро! отвори скоро! Ради Бога, сестро Ігрено!

Ігрена (горляково обшукє двері). Зараз, зараз, певно знайду, зачекай хвилину... міну, одну секунду!...

Тінтагіль. Я вже не можу. Чую за собою єї віддих.

Ігрена. Се ніщо, Тінтагіле, мій малий Тінтагіле! Не бій ся... я вже зараз побачу.

Тінтагіль. Алеж я бачу твоє світло сестро Ігрено. Тут не бачу нічого.

Ігрена. Чи бачиш мене, Тінтагіле? Де мене бачиш? Тут нема шпари.

Тінтагіль. Є, є, о тут, але така маленька!

Ігрена. З котрого боку? тут? скажи! чи може тут?

Тінтагіль. Тут, тут, чи не чуєш? Я пукаю.

Ігрена. Тут?

Тінтагіль. Висше, висше, але она така мала. Голка би через неї перейшла.

Ігрена. Не бій ся... я тут.

Тінтагіль. О, я чую, сестро Ігрено! Тягни! тягни! Треба потягнути! Она вже тут, колиб ти могла бодай троха отворити, хоч одробину, я такий малий!

Ігрена. Не можу вже допомогти тобі, Тінтагіле! Я тягнула, пхала, біла в двері (вдаряє ще раз і старає ся потрясти дверми). Два

пальці замерзли мені. Не плач! Сі двері залізні.

Тінтагіль (плачучи розлучливо). Чи не маєш чим отворити, чим будь? Хоч одробину отворити, я такий маленький, такий маленький... ти знаєш...

Ігрена. Маю тільки лампу, Тінтагіле, ось зараз, зараз! О! (вдаряє в двері з великою силою глиняною ляшкою, яка розтріскує ся і гасне). Ох, всьо потемніло Тінтагіле, де ти? Ох слухай, слухай! Чи не можеш отворити з середини?

Тінтагіль. Ні, ні. Нема тут нічого. Не чую нічого. Не бачу вже маленької ясної шпари.

Ігрена. Що тобі, Тінтагіле? Вже майже не чую тебе.

Тінтагіль. Сестричко, сестричко Ігрено! Все вже на дармо.

Ігрена. Що тобі? що тобі? Де ти?

Тінтагіль. Она тут. Не маю вже відваги. Сестро Ігрено, сестро Ігрено! Чую її.

Ігрена. Кого? кого?

Тінтагіль. Не знаю, не бачу нічого. Але се вже неможливе. Она бере мене за горло. Поклала мені руку на горло. Ах, ах, сестро Ігрено! Ходи сюди!

Ігрена. Зараз, зараз.

Тінтагіль. Так темно...

Ігрена. Виривай ся, боронись, драпай! Не бій ся! Ще хвилю! Я тут, Тінтагіле!

Тінтагіле! Відозвись! Ратуйте! Де ти? Я оборону тебе, поцілуй мене через двері, тут, тут...

Тінтагіль (дуже слабо). Тут, тут, сестро Ігрено!

В. Адамский Дивани. — Портіери. — Фіранки. — Стори. — Bonne femme. — Матерії мебльові.
Львів, готель Жоржа

Ціни знижені.

Отже — нема Бога, нема душі, нема неба, нема пекла, нема нічого, все пусте... і отсим коротким, безмістним словом „нема“ заповнює ся всю пропасть, котру ставить перед чоловіком нинішній матеріалізм.

Чиж диво, що ученик IV. кл. гімна. рівнож приймає радо сей аксіом і слово „нема“ уважає за всю філософію, догматику, аполюгію, моральну і історію свого життя? „Який пеня, таке дерево“ — говорять народна пословиця. Яка суспільність, така й молодіж, які батьки, такі і діти. Тут двох гадок нема. Серед такого трійливого воздуха, для котрого не можна дібрати досаднійшої назви над „la mala avia“ або чума-попешть, не можна бажати, щоб була і молодіж инша.

Змінити печать, не дозвольте, щоб у ній віддавано поклін і потурювано в суспільностях культ матерії, а висмівано релігію і Бога, заступити усю модерністичну лектуру і всяких Шерльоків-Гольмесів християнською лектурою, бойкотувати театри і кінотеатри, де вам виставляють порнографію і виславляють „вільну любов“, повалить усіх тих ідолів, яким стало поклонятися тепер людство за приміром Франції, висунуть на місце псевдопоступової, західної, а у нас на всі голоси вихвалюваної культури — культуру правдиво християнську і на взір Апостолів кидайте сміле і відважне „своє“ слово, а тоді і ваші сини не будуть попадати в розпуку, не будуть стрімголов падати у пекло, тоді не будуть писати от таких віршів:

Morituri te salutant!...

У царство чорта помчу я стрілою
І заревлю громом і блисну дугою
Над вашим краєм,
Що зовете раєм,.....

Помчу!... І зіставлю вам смердячу глянц!
Вам недолужки, бо душою гину!..
Ох, тіптесь! ликуйте і пеан побіди
Ви заспівайте, кляті дармоїди!
Ох, заспівайте і заревіть хором:
„Evviva Cavital“ Смерть над вашим

Смерть та побіда,
Кровава побіда.....
А я кепкую, сміюсь і ти, чорте,
Смій ся, кепкуй: Evviva la mortel

(З „Наших Листків“).

Отсе вам здобуток культури: божевіль! Я більш від себе нічо не могу сказати. Могути на мене камінем кинути, могути не знаю як осудати, мені байдуже, я лиш задаю питання: чи вільно нам безжурно і спокійно дивитися ся, як молоді серця передчасно вянуть? Ми народ бідний, дорожимо жатем кожної одиниці, чи можемо дозволити, щоби марнували ся тисячки? Чи можемо ще дурити ся, що „воно якось буде“. Ні! Я навмисне найменше сам від себе говорив, найменше з молодіжкою вдавав ся в полеміку, щоби не затирати „оригінальності“ в її поглядах, а за

Ігрен а. Тут, тут, я складаю поцілуї, чи чуєш? ще, ще!

Тінтагіл! Я також цілую, я також сестро Ігрен, сестро Ігрен! О!... (Чути за дверми упадок малого тіла).

Ігрен а. Тінтагіле! Тінтагіле! Що стало ся? Віддай мені його! Ради Бога, віддай! Не чує вже нічого, що з ним робиш? Не роби йому кривди! Не зробиш йому нічого злого? Аджеж се лише дитина. Він не опирає ся, Слухай! Слухай! Я не є зла! Падаю на коліна. Се не лише для мене, зроблю все, що схочеш. Я не зла. Послухай! Молю тебе зі вложеними руками. Я брала. Тепер піддаю ся зовсім. Чуєш, я страдила все, що мала. Вкарай мене инакше. Є тільки инших способів, щоби причинити мені терпінє, коли любиш терпінє. Але ся дитина не зробила нічого. Се, що я говорила, се неправда, але я не знала. Знаю, що ти дуже добра. Треба завсїгда вкінці простити. Він такий молодий, такий гарний, такий маленький. Сама бачиш, що се неможливе! Коли обійме руками за шию, поцілує в уста, сам Бог не міг би оперти ся. Отвориш зараз... неправда? Я не прошу майже о ніщо. Хочу его мати тільки через хвилину, через малу хвилину. Не памятаю, розумієш, я не мала часу. Треба відхилити лише трошка, він змістив ся. Се не тяжко.

(Довга невмолима тишина).

Потворо! Потворо! Я плюю на тебе! (Падє, плаче довго зтихає, з руками розпостертими на дверях в темряві).

те, щоби тим вірнійший вийшов образ її душі. Кінцевий вірш є правдивою відбиткою тої душі, є синонімом її, тому я і кінчу свою розвідку про матеріалістичний світогляд в кругах шкільної молодіж не иншим кличем до суспільности, як лише наголовним кличем вірша збожеволілого її сина: „Суспільности, здрігнись і слухай: morituri te salutant! Ратуй свої діти, а ні — так готов їх на смерть бо они вже тхуть гробом! Для них „житє це пародокс, це брехня, це заперечєне самого себе“ (Н. Л.) Як божевільні, поганські глядiatorи в обіймах диких звірів на аренах і пирках, так они діткнені параліжом західної культури пручають ся в обіймах матеріалізму і кличуть в останне до своїх батьків: „Morituri vos salutant!...“

3 Евхаристийного світового конгресу.

(□) Приготовленє до Евхаристийного світового конгресу поступають вельми живо вперед. Одна частина обемистої програми за другою усталює ся наковечне.

Найсвітлішою точкою конгресу і єго довершенєм буде великий похід торжественний, в котрім возьме участь около 100.000 осіб з усіх країв світа. Особливо сей великанський похід і єго організація вимагає великих приготовлень, котрі має виконати походний комітет. Видав він інструкцію для учасників в Евхаристийнім поході, а головні постанови сеї інструкції такі:

Похід вийде з катедрі сьв. Стефана а і буде поступати улицю Rotenturmstrasse, Wollzeile, відтак Ringstrasse аж до зверхнього Burgtor-y. Коли учасники походу уставлять ся на зверхній площі Burgru і на протилежній площі Марії Тереси, а евентуально на Ringstrasse, відбуде ся на помості зверхнього Бургтору Служба Божя, на котрій буде Цісар з Двором і великою свитою.

В поході можуть брати участь лише мужчини без дітий. Зголошенє до походу відбуває ся групам и, котрих число може бути довільне. Такі групи творять поодинокі товариства, котрі зголосять свою корпоративну участь, дальше особи, котрі під проводом певної личности з якоїсь місцевини або околиці хотять взяти корпоративно участь, особи, котрі спільно прибули окремим поїздом і т. п., і вільні зєднання похідних учасників. Кожний учасник походу одержить від провідника своєї групи артистично виконану відзнаку, за котру треба зложити 1 корону.

Ся відзнака управнює до участі в поході також без набування членської карти, коли тимчасом по набутий членській карті відзнаку дістає ся даром. Поодинокі особи, котрі хотять брати участь в поході, мають прилучити ся до якоїсь групи. Кожда більша група зголошена одержить певне число впорядчиків на час свого побиту, котрі приймуть сю групу на двірці і улекшать їм дістати приют. Кождїй групі, котра сама прибуде аж 15. вересня, буде визначене збірне місце, де учасники мають явити ся, щоби під проводом обізнаного з Віднем впорядчика дістати ся на місце для неї призначене.

Місця становищ (Aufstellungsplätze) будуть так вибрані в бічних улицах торжественної дороги, що кожда група у відповідній хвилі дістане ся на призначене їй в поході місце можливо найкоротшою дорогою.

Порядок походу може бути очевидно аж пізнійше бути поданий відповідно до впливу зголошень. Але вже засадничо означено, що віденські товариства починають похід. Слідують за ними групи з віденських парафій з парафіяльними товариствами і такими учасниками, котрі не належать до товариських організацій. Відтак слідують групи з поодиноких коронних країв австрійських по азбучно. В групах коронних країв мають бути знов влучені в поазбучнім порядку місцевини сї групи, котрі зголосили ся з поодиноких місцевин коронного краю. За ними ідуть групи з країв угорської Корони, Босни і инших держав, сї останні в поазбучнім порядку.

За тим слїдує головна група походу, котрого осередком є Найсв. Тайни і в тій групі буде клир, опати і пра-

лати, єпископи і кардинали. Дальші учасники сеї групи, котрі згромадять ся в катедрі св. Стефана, будуть імовірно творити личности, котрі ідуть звичайно в поході віденським Божого Тіла. Похід замикать знов віденські організації товариств.

Приготовленє до сего походу, установленє впорядчиків, означенє становища груп, їх влученє до походу і т. п. в такій сотисичній масі вимагає від комітету надзвичайної праці і тому сей комітет просить, щоби кожда група, що схоче взяти участь в поході, зголосила ся як найскорше, а найпізнійше до 15. липця, треба також подати назву групи, день і по змозі годину приїзду і дотичний двоєць, на котрий приїздить група, а також приблизне число учасників групи, а також імя, назву і адресу провідника групи і инші важні для комітету подробиці. Кожда група повинна мати на друкку несену таблицю, з назвою групи і місця її походження. Прапори також будуть радо прийняті.

Одіж може бути або народна, або святаочна темна.

Є. Сьвят. Папа призначив легатом і президентом конгресу кардинала Вільгельма ван Россум з чина Редемптористів, котрий уже був у Відні в жовтні 1909. на торжестві проголошеня сьвятим Климентія Марії Гофбавера, найновішого апостола Відня, (також з чина Редемптористів).

Просимо домагати ся „Руслана“ по всіх реставрациях, каварнях, торговлях і приєднувати нам нових передплатників в кругах своїх знакомих.

Зворот в Угорщині.

(X) Події останних днів відбили ся могучим гомоном не тільки в цілій Угорщині, але й широкім світі, і поставили австр. державну раду перед неминучим рішенням військової реформи і закона про побір новобранців, як се на иншім місці обговорюємо.

Цікаво буде для нашої суспільности почути голос мадярського політика про сї події. Військові предлоги, пише сей мадярський політик, ухвалені в соїмі після 11-місячної обструкції протягом трьх засідань. Се незвичайний успіх для монархії. На жаль ціна сего успіху вельми висока. Божевільна обструкція Юста заподіляла парламентаризмови і соїмному регулямінові, котрий проголошено „заборолом конституції“, смерті і рани. Після безуспішних змагань гр. Куєна-Гедерарія і д-ра Лукача до порозуміння, забрав ся нововибраний предсідник посольської палати до радикального вилічення ран. І се ему повело ся, Рани парламентаризму і регуляміну вже не болять, бо Тісса вигнів їх ще більшим лихом, він прямо убив парламентаризм і регулямін, Він виліз дтя разом з купелією, вигнав чорта з підмогою бельзєбуба.

Сей сором не дасть ся відвернути від тої Угорщини, що чванила ся своєю високою політичною зрілістю і з погордою споглядала на тїнь парламентаризму Австрійської держави, але треба бути справедливим і сказати, що вина за сї соромні події спадає зарівно на соїмову більшість і на опозицію. Одні не можуть на других звалювати вину, бо гр. Тісса так само винен, як і Юст. Юст намагав ся убити військову реформу радикальною виборчою реформою, а гр. Тісса лише тим способом перевів військову реформу, що убив регулямін і нині стоїть перед усім сторонництвом праці славлений диктатором сподіваної виборчої реформи.

Гр. Куєн може затирати руки з радости, що міг уникнути сеї диктатури уступленєм, а др. Лукач, котрий обняв керму яко муж радикальної виборчої реформи, остає тепер під непогамованою владою строго консервативного і беззглядного в своїм ворогованю до народних верств гр. Тісси. Крок зроблений в Угорщині вперед наслідком ухваленя військових предлог єсть заравом кроком вєпят в справі виборчої реформи, а заява д-ра Лукача з дня 4 го червця, що він мимо подій в посольській палаті таки предложить „вільнодумну і демократичну реформу виборчу“, нікого не заманиє в сій справі.

Дика рішучість гр. Тісси з 4. і 5. червця сорок разів перевисшила пруский поступок Борхарда. Він майже половину розлюченої мадярської опозиції велів поліцією видалити з палати, а „помилувана“ частина опозиції не явила ся відтак на засіданях. Відбували ся там справдешні драматичні сцени, а відтак військові предлоги ухвалила не посольська палата, але члени сторонництва праці в неприяві мало що не половини всіх послів. Формі парламентаризму не стало ся нічого, але єство парламентаризму пропало, а тим способом витворено вельми поважний случай на будуче, що відтак можуть ухвалювати закони також кадобові парламенти. А коли сей кадобовий парламент працював, Будапешт був обсаджений 2500 поліціянтами, 1000 жандармами і 23.000 спільного війська: парламентаризм оперто на вістрях багнетів.

Можна радїти скорою полагодою військових предлог сегобіч і тогобіч Литави, бо ті предлоги конечно повинні бути ухвалені для обезпечки монархії, однак спосіб їх ухваленя є походом від парламентаризму до абсолютизму, але не до абсолютизму корони, лише до влади сторонництва. Угорщина має сегодня самовладного диктатора гр. Тісса, а має лише дійсно парламентарно і конституційно думаючого і ділаючого монарха, цісаря і короля Франц Йосифа.

Такі погляди висловив про останні знаменні події в угорськїм соїмі оден мадярський політик.

Гр. Тісса знає очевидно добре своїх людей, коли зважив ся на таке поступованє, котре оправдує єго зарядженя вимірені проти опозиції. Сорокосмак посол Ковач стріляв на гр. Тісса, а відтак сам на себе наложив руки. Стріли не вцілили гр. Тісса, а Ковач мало не пострадав життя від самоубийних вистрілів.

Вражїне угорських подій в Австрії зображає доволі влучно піснурядовий „Fremdenblatt“:

„Угорська посольська палата — пише сей дневник — сьв видном події одинокої доси в літовисях парламентарних, події, якої не може виказати навіть Француский конвент в найбільш кровавих часах. Намірене убийство і самоубийство в угорській посольській палаті, се страшна сензація останних днів у Будапешті... Се перший случай в історії парламенту, щоби посол наставляв на життя предсідника. Се перший случай, що член посольської палати довів до проливу крови. Подібної події політичної загорілости будемо надармо глядіти в дїях держав, з того часу, як настали конституції. Страшна подія є сумним свідомством безмежної здицїлости, котру спричинила безоглядна обструкція в угорськїм парламенті. Кровавий вчинок пос. Ковача викличе неперечно нові страшні бурі в угорськїм соїмі, котрий записав у своїй кількасотлітній літописи нинішню найстрашнійшу подію.“

3 угорского соїму.

На суботнійше засіданє прийшли опозиційні послы вже о 9. год. рано. Видалені послы остали на раї в кульорах. О год. 10-30 вийшов на сальо Тісса, щоби отворити наради. В сій хвилі повстав крик і вереск, до сали пришло кількох видалених послів і запанував дикий гук при помочи музичних інструментів. Опозиційні послы відгрожували ся Тіссі кулаками, передовсім Гок і оба Каролі, що стояли напереді. Гок кинув ся до трибуни президента, але його задержали инні послы. Після п'ятихвилюного крику покинув Тісса своє місце серед окликів „проч“ з лав опозиції. Коли президент явив ся знов в сали, устав трохи крик. По 20 мінутах прийшла поліція і усталила ся кордоном між правицею і лівцею. Урядник поліції відчитав імена 69 послів і вїзав їх, щоби вийшли зі сали. Послы заявляли, що уступлять лише перед силою. Коли Павлік положив руку на рамя посла, вийшли опозиційні послы зі сали, а послідний Рат крикнув до Тісси: „лайдак!“ Правиця відповіла окликами обурєня. Потім отворив Тісса засіданє.

Соїм ухвалив 6 мільонів корон за помочи для осіб діткнених землетресенєм в околиці Кечкемет.

П. Вадаш мотивував внесок в справі зміни правилника. Вказав на шкоди, які за-

подівав соймові і державні обструкції. З поворотом правильних відносин бажало більшості перевести виборчу реформу в демократичний і ліберальний дусі, але нині належить знищити олігархічне правління, яке вела обструкція. Нині постановив сойм приступити до наряд над реформою правильника.

Просимо відновити передплату.

НОВИНКИ.

— **Календар.** Ві втерек: руско-кат.: Теодозія; римо-кат.: Барнаби. — В середу: руско-кат.: Ізаакія; римо-кат.: Онурія.

— **Свято Пресвя Ехаристії у Львові** опроведено при незвичайнім здвизі народа. Чини богослуження довершив о. мітрат Білецький при участі всіх крилошан капітули і численного духовенства. Хор питомців співав прегарно. З різних церков наспіли численні брацтва, котрі лісом своїх хоругв заняли весь Ринок і представляли величавий вид. Компанії війська давала приписані салви.

— **Ексц. Преосв. Епископ Чехович** повернувся вже по відбуті канонічної візитації жуко-тинського деканату до Перемишля.

— **Красивий маршалок** **Гр. Ст. Бадені** фотографував ся оноді по полудни зі всіма членами красивого Виділу в головній сходовій клітці соймового будинку. Відтак виїхав маршалок до Радехова, звідки верне до Львова у втерник рано. Гр. Бадені не буде вже по повероті до Львова урядувати, лише попрацає ся з Виділом. Гр. Адам Голуховський виїхав до своїх посіlostей в Гусятинщині, і зараз, як поймає ся іменоване его кр. маршалком, обійме урядоване.

— **Револьверовий замах на бана Хорватії, бар. Чувая.** В слід за стрілами в угорській соймі наступив замах на хорватского бана, бар. Чувая.

З Загребя доносять: Студент прав Юкіч стріляв до бана Хорватії, коли сей переїздив самоїздом. Бан виїшов ціло, зате радник банівства Гервоїч тяжко скалічений. Нападник почав утікати, а по дорозі застрівив одного поліційнта і покалічив двох поліційних урядників. Також Юкіча поранено легко підчас погоні. По спійманню признав ся Юкіч до виконання замаху. Юкіча зловив коло соціалістичної друкарні якийсь робітник. По спійманню хотів Юкіч застрівити ся, а е сему перешкоджено. Утікав він цілим містом, прохажі не спішили ся его придержувати, бо стріляв з револьвера. За ним кричали „ловіть злочинця“. Юкіч, утікаючи, кликав: „Най живе Хорватія! Проч із зрадниками!“

Дальші докождження виказали, що Юкіч перед замахом був в реставрації, а почувши, що наближає ся самоїзд Чувая, вибіг на улицю. По замаху Чувая висів з самоїзда, приступив до гуртка молодих людей і візав їх, щоби ловили напасника. Кількох послухало сего візавя, однак сейчас здержали ся, бо Юкіч грозив револьвером.

Про замах на Чувая доносять дальше ось що: Юкіч вистріляв до самоїзда три рази. Один стріл поцілів Гервоїча, інші два хабіли. В санаторії, де перевезено Гервоїча, стверджено, що куля перебила голову, нарушила мозок і вилетіла потилицею. Стан хорого безнадійний. На хвилю відзискав він свідомість, але зовсім не знав, що стало ся і де знаходиться ся. Лікарі успокоїли его впевняючи, що е лише легко скалічений. Гервоїч спитав тоді, чи виконано який замах, після чого знова стратив свідомість.

Сейчас по арештованню почало ся вступне переслухане Юкіча. Взагалі відповідає він дуже мало на ставлені ему питання. Візнав, що не мав спільників. Удає божевільного. Арештовано також кількох студентів, підозрілих о се, що знали про намір Юкіча. Про него доносять дальше, що він не е студентом університету, лише має дуже часті зносини з студентськими кругами, в яких ухаживав звичайно за невміняемого. Родом він з Боснії, має 20 літ.

Замах на Чувая зробив в місті дуже сильне вражінє.

— **Уневажнене виборів.** Przegł. Poniedz. доносить з Відня, що присуд адміністративного трибуналу, який оголосить дня 15. с. м., принаєсть минулорічні вибори до міської ради у Львові неважними.

— **Знова шпигуни.** З Розвадова доносять, що там арештовано О. Вонсовича і одного російського капітана, обох під замітом шпигунства. Сей капітан незвісного імени мешкав у Вонсовича три тиждні. Переведено у обох трусеницю, яка мала принести много доказів обтяжуючих арештованих. — В Мальцу арештувала жандармерія кафляра В. Матюхіна, якого спіймала при фотографуванню мельського повіта. При арештованім найшла жандармерія малий кишеньвий апарат фотографічний і много інших обтяжуючих его річій. Кажуть, що Матюхін кількох спільників.

— **Спілки для перерібки і збуту овочів в Старих Кутах.** Дня 6. мая відбули ся збори в цілі основанія „Спілки для перерібки збуту овочів“ в Старих Кутах в місцевій читальни. Збори, при участі понад 100 учасників селян отворив місцевий парох о. А. Решетилевич, разом з офіційалом Кубриновичем щиро заохочував до приступлюваня до Спілки. Крім того промовляли Іван Цюпрак, директор народної школи, акад. З. Решетилевич і селянин Никола Тимчук. Між присутніми виявилась ся широка дискусія, якої наслідком було заложене Спілки. До Спілки приступило 20 членів. Вибрано тимчасовий заряд та рішено піддати ся під „Сільського Господаря“ у Львові. Рівночасно приступило до місцевого Кружка „Сільського Господаря“ 16 нових членів, так що тепер числять він 50 членів.

— **Відгомін замаху.** З Будапешту доносять: Тісса заявив, що на випадок, если опозиція змінить свою тактику підчас наряд над правильником, то і він змінить своє поступованє і піде опозиції як найбільше на руку. Стан здоровля Ковача е — як доносять — чимраз ліпший. Тепер нема вже мови, щоби він не подужав. Лікарі догадують ся, що Ковач за два тиждні зможе опустити санаторію. Очевидно, що з санаторії прямо відставлять его до слідчої вязниці.

— **Парламентарні виглади.** „Przegł. Poniedz.“ доносить з Відня: „Ухвалене військових предлог зробило великий вплив в австрійській парламенті. Майже всі сторонництва, які мають бути втягнені до більшости праці, заявили ся за прискоренем полагоди військових законів. В тій справі веде провід народно-німецький Союз, що запоручує надію, що чехско-німецька згода буде неважком закінчена. Правительству має вже до сего заповнену співучасть польського кола, Чехів, християнських суспільників і полудневих Славян. Одиноке навісне становище Русинів викликає несупокій у правительстві. З одної сторони кружляє чутка, що правительству, для безпеки перед перешкодами зі сторони Союзу українських клубів, аложиво на руки президиї обовязує приреченє, що руский університет буде креований у Львові, в другої сторони дізнаю ся з першорядного і міродатного жерела, що „Союз“ остає і дальше при ухвалі, що сему правительству не хоче дати ніяких державних ковенностей.“

„Мін. бар. Гайнольд запросив телеграфічно предсідників всіх парламентарних клубів на наряду, яка буде нині о 3. год. по полудни в міністерияльній салі парламенту. На тій конференції, в якій буде також др. Сильвестер, предсідник військової комісії Погачвік і бюджетної комісії др. Коратовський, як також референти тих справ др. Зоммер і др. Штайнвендер, буде старати ся правительству, щоби заповнити собі скору полагоду військових предлог і то в сей спосіб, щоби друге читанє військових предлог наступило ще перед другим читанєм бюджетної провізорії, або також, щоби приваїменше мати заповнене, що військової предлоги будуть полагожені в парламенті ще в червцю. На случай опозиційного становища українських клубів числять правительству на підняту акцію сторонництв др. Сильвестром, про які комунікат Українців по начерку відручного пасьма стрівув ся з прихильним признанєм, в напрямі привезолєня тих клубів до повежання обструкції.“

„Засіданє „Союза“ відбуде ся у втерник, а ухвалені на нїм вже по наряді предсідників клубів ухвали, рішає імовірно про судьбу теперішньої сесії.“

— **Великі сніги в полудневій Америці.** Від кількох днів падають в полудневій Америці обильні сніги. Всі полученя з Чілем ушкоджені. Сніг доходить місцями до висоти 10 метрів. В снігу застрягло шість залізничних поїздів.

— **З летництва.** З Йоганніснолю доносять, що вчєра рано стаули до лету Берлін-Відень слідуючі летники: Телян, Гірт, Крігер, Шган-

гер, Табай, Бергман, поруччик Бір і бар. Тіна, який однак не злетів. Поруччик Бір упав коло Гросс Мукров, а літак его розбив ся Бір і его товариш тяжко зранили ся. Штангер мусів осісти в дорозі з причини бурі, а що впав на мочарі, літак ушкодив ся, а Штангер і его товариш виїшли ціло, мимо сего однак мусять покинути дальший лет. Також летник Крігер мусів осісти в дорозі, нині рано однак мав летіти дальше.

— **Затоплене підводного судна.** З Парижа доносять: Нещасливу французку флоту стрінуло нове нещастє. Іменно оноді вечером підчас вивав II ескадри в Шербурі кружляк „St. Luis“ наїхав на підводне судно „Vendémaire“ і затопив его. Залога, зложена з 24 моряків і 2 офіційрів згинула. На місце катастрофи виїхав міністер мореплавби.

— **Відкрите фабрики наліт.** З Сувадок доносять: Минувшого року пропало одній жєнці підчас відпусту двоє дітей і не можна було їх віднайти. Сего року, переходячи між тєвою дідів, пізнала та жінка свої діти у якогось жебрака, однак вже в страшнім стані: дівчинка була сліпа, а хлопець з полонаними руками і ногами. Сею сравою заняла ся жандармерія.

— **Вибух пороку.** Вчєра о 12. год. 45 м. надраном вибух пороку в місці до важєня пороку коло порохівні в Штайнфельді, яка належить до артилерійних складів з Веллерсдорфі. Вибухло около 1000 кгд. пороку. Дім, в яким наступив вибух, зовсім знищений. З людей ніхто не згинув. Здає ся, що ходить ту о злочинний замах.

— **Фатальна прогулька.** З Ганноверу доносять, що 300 тамешних дітей виїхало поїздом міської зеїзницьї на прогульку. В дорозі вискочив поїзд зі щин, через що кільканадцять дітей погубто, а около 50 тяжко покалічили ся.

— **Пошестні недуги.** В львівській повіті ствержено урядово: шарлатину в Бродках і Замарстинові, черевний тиф в Пісках, Явниках і Конятині коло Давидова; коклюш в Підбережцях, Вислобоках, Гумєнці і Никонковицах; мумпс (запалєне приушних желез) в Кротошині. Міський фзикат остерігає перед всякими заносинами з мешканцями тих громад, як небезпечними з огляду на перенесєне пошестий.

— **Жертви готівкою** не звільняють нікого від обовязку жаданя купонів Р. Т. П. і уживаня товарів з маркою Р. Т. П.

— **Загадочний підземний хідник.** З Аш (в Чехах) доносять, що в лісі коло баварської місцевини Конрадсрайт відкрив шофер Я. Голлер підземний хідник, довгий на 38 м., а майже на 2 м. високий. На кінці сего хідника находить ся другий хідник в бік. Голлер не міг там дістати ся, бо вхід був заложений кістками. При вході на стіні находить ся вирізьблена людська голова з дуже довгою бородою. Над головою виріті букви „L. P.“, а під нею дата „1640“. На право три різьблені хрести. Власти замкнули сей хідник аж до рослідженя его компетентними особами.

— **Щедра заплата за добре серце.** З Целєвця доносять: Перед кількома днями приїхала тут якась старша вже жєнщина і зараз по приїзді на дворець занедужала. Хотіла піти до шпиталю, але віхто не хотів їй помочи, аж звайшов ся якийсь послугач, котрий заняв ся нею і відвіз єї до шпиталю. За ту прислугу дала єму недужа при свідках торбинку в гріппи. По отворєню торбинки послугач переконав ся, що було там звиш 30 тисяч корон готівкою і на книжочці каси ошадности. Жєнщина вже померла.

— **Нові телефони.** В програму будови в 1913 р. нових телефонічних ліній влучено — як доносять з Відня — отсі лінії: 1) другу лінію Львів-Тернопіль, коштом 10.000 К., 2) Коломия-Городенка, 3) Краків-Прєрєв-Оломунєць-Прага.

— **Дисциплінарні середники в англійській парламенті.** Англійський парламентарний правильник предвиджує крім звичайних дисциплінарних середників, іменно завізваня до порядку і відібраня голосу, також виключєне посла на дальший хід засіданя, виключєне із кількох засідань, а навіть цілковите усунєнє з парламенту і арештованє. Суспензія, усунєнє і арештованє можуть наступити лише на основі ухвали палати, підчас коли в інших случаях рішає предсідник. Виконаням, нарочно призначеним до тих справ органом, єт званий sergeant at-arms. Він то веде в імени предсідника провід над численною службою і над поліційним відділом, який віддає державний

заряд поліції до розпорядку парламенту в цілі удержаня ладу. Задачею sergeanta є виконуванє приказів предсідника і звизанє виключєних послів до опущєня палати. Если би то звизанє не вистарчило — що дуже рідко лучає ся — може sergeant прикликати на поміч парламентарну службу, а навіть поліцію, яка постійно стоїть на сторожі в парламентарнім будинку. Дуже остра кара спадає на посла, який згїрдно трактує парламент або его осмішує. Парламент добачує в оказаній для его заряджєнь погорді, так тяжку провину, що в таким случаю може бути ухвалєнє навіть відобранє посольского мандату. З початком накладаня такої кару на час 7 днів аж до місяця, тепер трєває суспензія так довго, доки палата не знесе сеї ухвали. Особливо тяжкі переступства проти послуку, обиди палати, а хоч би лише поведєне негідне жєнтельмена, можуть бути так само карані цілковитим виключєнем з палати, як яка тяжка провина. Предсідникови прислугує закон приказати арештувати якого будь з послів; в парламенті є навіть вязниця для послів. Час арешту означує парламент після своєї гадки; однак довше як сєсія, арешт не може трєвати. Такі дисциплінарні середники має предсідник найстаршого парламенту в своїх руках, щоби міг відповідно оборонити повагу палати.

Оповідки.

— **Тернопільські українські товариства** уладжують в середу дня 12. с. м. в салі „Міщанського Брацтва“ в 51. роковини смерті Т. Шевченка святочні вечєрницьї при співучасті „Тернопільского Бояна“, п-ни Олександри Парохоняківної і оркєстри 15. п. п. з отсею програмою: 1) Вступне слово. 2) Степенко: „Ниченко, нічко“, хор мішаний з форт. „Терноп. Боян“. 3) Сметана: „Велтава“ симфонічна поєма — оркєстра 15. п. п. 4) Шевченко-Лисєнко: „Ой Днєпрє“, баритонове сольо з форт. п. Юхнович. 5) Шевченко Волошин: „Чого мені тяжко“, хор муж. „Боян“. 6) Шевченко: „Заспів“ деклямація — п. Гайткович. 7) Шевченко-Лисєнко: „Як би мені черевичи“ і „Садок вишневий“ — сопранові сольа з форт. п-на Олександра Парохоняківна. 8) Франко-Січєвський „Непереглядно юрбою“ хор муж. „Боян“ з оркєстрою. Акомпаніємент обняли: Вп. п-на Н. Залєківська і п-на О. Мацуска. Ціні місць: крісло І-ряднє 2 К., ІІ-ряднє 1.60 К. Білєти можна набути в „Народній Торговлі“. Початок о годині 8½, вечєром.

— **Іменованя і перенєсенє.** Львівський виспий красивий суд іменував авскультантами: авскультанта в Новім Санчи д-ра Івана Сохацкого, конц. практ. красвої дирекції скарбу у Львові Т. Піскозуба, як також судових практикантів: М. Йонаша, А. Пендюка, Т. Кіщак-Попєля, В. Буцацкого, С. Кучкевича, Р. Рудку, Г. Томчука, М. Висоцкого, С. Бапчиковского і С. Шафрана.

Намісник переніс концепіста намісництва Б. Герговича з Городєнки до Львова і концептєвого практ. намісництва С. Козьорадекого зі Львова до Городєнки.

— **З Дирекції шкіл Руского Товариства педагогічного у Львові.** Що року зголошує ся до Дирекції перед кінцем шкільного року кілька осіб з провінції о присланє їм на вакації бідних учениць, що потребують відпочинку і скріплєня на здоровім, свєжім, сільським воздусі. Але таких учениць є десятки, а Добродієв (-ійок) лише кілька. Товариство „Вакаційних осель“ у Львові не може всіх прийняти. Дирекція школи не потребує простору і високопарними словами мотивувати потребу приймаєня на вакації львівських дівчат-Русинок до наших домів на провінції — користи з того самопонятні і далекосягаючі. Проте хто тільки може прийняти бодай одну дитину на два місяці вакаційні, звольте ласкаво зголоситись устно або письменно в Дирекції школи до дня 20. червня. (Львів, ул. Мохнацько 12.). — Др. о. Макарушка.

— **Руске Товариство педагогічне у Львові** підласкаву увагу Всєчєснійшим Отцям Парохам, Катєхитам, Високоважаєним Члєнам місцевих шкільних Рад а з окрема Високоповажаєним Панаам Учитєлям. В останних днях червця або в перших днях липця обдаровують школи дїтвору ріжними книжочками, образцями або забавками. Сї обнови називались „нагородами пильности“ які одержувала молодіж, що мала змогу або здібність відзначуватись поступами в науці. Тепєр погляди педагогів дещо змінились, бо крім пильних учеників обдаровує ся усьо дїтвору шкільну, яка кінчить школу, памятками із школи. Безперечно, що найлучшою памяткою із

школи є книжка з гарними повістками, тому Руске Товариство педагогічне видало цілу серію книжочок, які надають ся на пам'ятку із школи. Поручаючи горячо наші видання Р. Т. П., просимо спішитись із замовленнями. На жадане висилаємо цінники даром і оплатно. Замовлення слати на адресу: Адміністрація видавництва Р. Т. Педагогічного у Львові, ул. Мохвацького 12.

— **Тов. „Медична Громада“** розписала конкурс на 20 місць в „Санаторії“ в Підлітві за оплатою 80 К, а еwentуально 50 К. Літничий сезон є від 1. липця до 1. вересня.

— **3 Коломиї.** Філія Р. Т. П. і окружний Комітет Рідної Школи в Коломиї будуть вести курс приготівляючий до гімназії в часі від 5. липця до 31. серпня с. р. Доплата (на харч) за хлопця виносить 26 К. Видатки на приміщення і учителя покривають згадані товариства. Подання вносити до 29. червня на руки п. Н. Даниша, проф. укр. гімназії в Коломиї. За Виділ: *Н. Даниш*, голова. *В. Лепкий*, секретар.

— **3 залізниць** Ц. к. Дирекція держ. залізниць у Львові розписала ліценцію на дозвіл будівляти матеріалів, фарб, лякерів, матеріалів для телефонічних уладжень на рік 1913. Близькі умови і формуляри оферти можна дістати в бюрі 2, 3 і 4. Дирекції від 10. до 29. червня с. р. Оферти можна вносити до 30. червня с. р.

Посмертні оповістки

— **Богдан Мариняк**, професор політехніки і радник Двора, помер вчора у Львові по довгій і тяжкій недугі в 69. році життя. В. є. п.!

— **Іван Гардаш**, студ. прав помер в Підгірцях коло Комарна на грудну недугу дня 31. мая с. р. В. є. п.!

— **Микола Захарявич**, син о. Антона і Теофілі, богослов І. р., помер дня 6. червня 1912. р. в 21. р. життя в Вишатичах. В. є. п.!

Телеграми

з дня 10. червня.

Будапешт. На нинішнім засіданню сойму знова урядова комісар поліції Павлік із 120 поліціантами, щоби „випросити“ опозиційних послів, усунених за кару з засідань.

Прага. „Nar. Listy“ доносять, що оноді на 3-годинній раді міністрів, що відбула ся під проводом бар. Гайнольда, прийнято дуже важні ухвали що до внутрішньої політики.

На понеділок візвано телеграфічно предсідників всіх сторонниць на корфференцію до міністра-предсідника. Як зачувати, правительство зажадає на тій конференції як найскоршої полагоди військових предлог і бюджетної провізії і зарозвить, що на випадок якого будь опору буде змушене витягнути як найострійші послідовности.

Відень. (ТКБ). Цісар надав чорногорській королевій велику ленту цісаревій Єлисавети; наступникови престоло Данилови дарував свій портрет в рамках висаджених брилянтами, кн. Мирці надав велику ленту ордеру Леопольда, а кн. Петрови і міністрови заграничних справ ордери зеліної корони І. кл.

Відень. (ТКБ). В честь чорногорської королівської родини видали вчора архіє. Франц Фердинанд і його жінка в мраморній салі в замку снідане, на яким були також чорногорський міністер заграничних справ, гр. Берхтольд, намісник, міністер війни і многі інші чорногорські і австрійські достояники.

Відень. (ТКБ). Вчора перед полуднем відбув цісар в подвірю шеңбрунського замку перегляд добровольців корпусу мотоциклів. Був також присутній чорногорський король і много архієпископів. Мимо дошу, по яким була буря, прибув цісар і король по 10. год. перед полуднем. Оглянули 134 самоходів і 54 мотоциклів, які пізнійше передефілювали перед цісарем. Цісар висказав похвалу провідникови корпусу кн. Сольмсови.

Відень. (ТКБ). Чорногорський король зложив вінці на гробницях цісаревій Єлисавети і архієпископа Рудольфа. О год. 1. відбуло ся снідане у цісаря. О год. 3. прийняв король в замку дипломатів. По полудни зложив король

вінець під памятником цісаревій Єлисавети в Фолькегартен. Вечером відбув ся двірський обід, підчас котрого цісар підніс тост, згадуючи про добрі взаємини між обома державами і пив за здоровле короля. Король відповів подякою за дуже сердечне прийнятіє словив надію, що між обома державами остануть на дальше добрі взаємини.

Відень. (ТКБ). Вчора відслонено на університеті памятник б. міністра просвіти бл. п. Гартля. Підчас відслонення промовляли: предсідник наукової академії Бем-Баверк, міністер просвіти Гуссарек і ректор Редліх. Міст.-предсідник Штріргк надіслав телеграму, яку відчитав ректор.

Петербург. (ТКБ). За розширене неправдивих вістей про страйк в фабриках і копальнях в донецькій повіті потягнуто до судової відвічальности 5 днівників.

Царгород. (ТКБ). Міністерство внутршних справ оголошує слідуячу телеграму Каймакана з Тенедос: Дня 5. червня в ночи було видно 7 або 8 італійських кораблів, також чути було 8 стрілів в напрямі до Лемнос.

Валі телеграфує з Адрианополя, що п'ять італійських воєнних кораблів явили ся недавно нечером в заливі Ксерос зі сторони Самотраки і Імброс. Кораблі зникли коло півострова Раліполі.

Сераєво. (ТКБ). Міністер Біліньський відідав вчора різних визначних достояників.

Прага. Як доносять чеські днівники, чеська народна рада одержала з Чикаго вістку, що на трьох американських університетах будуть основані катедри чеської мови.

Почдам. (ТКБ). Оноді вчером відбув ся двірський обід в честь болгарского короля. Німецький цісар і болгарський король виголосили тости.

Севастополь. (ТКБ). Царська родина виїхала вчора до Москви.

Бієгород. (ТКБ). Правительство домагає ся від скупщини надзвичайного кредиту 2½ мил. деварів на оружє для резервістів.

Петербург. (ТКБ). Бюджетна комісія думи прийняла 26 голосами проти 19 начерк законів в справі признає пів мільярда рублів на кошті малої програми будови кораблів від 1912. до 1916. р.

Рим. (ТКБ). Під вчерашню дату доносять з Триполісу до аг. Стефанього: Щоби заняти місця близке поза Занзур, нині рано почало італійське війське зачпну акцію в західнім напрямі. До нападу стануло 15 баталіонів піхоти, багато батарей і бригада кінноти. Цілю нападу був ланцх гір на полудне від Сідіабельглілі. О 7. год 20 м. здобули ланцх. По виперто ворогів з сих гір, почав зараз 40. полк італійської піхоти в здобутім місці утаборювати ся. Майже рівночасно напав нагло сильний турецький відділ на Гаргареш, прибігши з полудня. Однак сей напад відперто. Італійці переслідували ворогів на всі сторони. В полудне вернули ся турецькі війська.

Турки втратили понад 1000 жовніврів. Число ранених не звісне, але також велике. Італійські шкоди є слідуячі: Згинув оди офіцар і 29 жовніврів. Ранених є 8 офіцарів і 252 жовніврів.

Тижневий звіт

Торговельної і промислової палати

про ціни збіжжя і продуктів у Львові від 27. мая до 2. червня 1912.

	за 50 кг
Пшениця	9 40—10 50 К
Жито	9 00—9 40 К
Ячмінь броварняний	8 60—9 20 К
Ячмінь на пашу	8 50—8 70 К
Овес	8 70—9 10 К
Кукурудза	0 00—00 00 К
Гречка	7 50—7 75 К
Горох до вареня	12 00—14 00 К
Горох на пашу	8 50—9 50 К
Бобик	8 50—9 00 К
Конюшина червона	77 00—88 00 К
Конюшина біла	105—135 К
Конюшина шведська	80 00—100 К
Тимотка	55 00—65 00 К
Ріпак зимовий	14 50—15 00 К
Насіне конопл	00 00—00 00 К
Хміль старий	75—290 К
Хміль новий	00 00—00 00 К

На продаж: домок о чотирох комнатах, з яких одна з осібним входом, цілком відрубана, кухні і спижарки враз з чверть моргом огода коло хати, в Яблінці коло Солотвини. Ціна дуже приступна. Надає ся на літне мешканє як не мож ліпше. Ліси (смерека) доскола. Купиль в Бистриці пять хвилю ходу.

Аматори польованя або риболовства (пеструги) можуть за невеличкою річною заплаатою, користати з обох спортів. Осібно в місця мож на власність набути 25 моргів поля в части кісного, в части орного, або разом, або в кількох менших або більших парцелях.

Близька відомість в парох. Уряді в Яблінці, а до кінця червня у Вир. о. совітника Д. Лопатинського у Львові, Новий світ 18. 392(3)

Брошуру:

Йосиф II. чи Ян Казимир?

(з нагоди святкованя мнимой 250 літньої річниці єстоваця Львівського Університету).

можна набути в Адміністрації „Руслана“ і в книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові по 30 сот. за примірник.

ЦЕРКОВНА ТОРГОВЛЯ „ДОСТАВА“

Львів, ул. Руска 20, — Станіславів, ул. Смольни І, Перемишль, Ринк 26.

Удержує найкращий вибір всяких церковних річий. — Злучила найлучших артистів для виготовленя іконостасів, престолів, кивотів і др. Приймає у Львові золоченя чаші всякі напрямки. Зєднала досі загальні признає.

366(80сс)

Рух залізничних поїздів

обовязуючий з днем 1. мая 1912 р. після часу середно європейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені г р у б и м друком. Години нічні від 600 вчером до 559 рано означені підчеркнем чисел мінутових.

Візізз зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12³⁵, 3⁴⁰, 8²², 8³⁵, 2⁰⁵§, 2⁴⁵, 3⁴⁵*, 5⁴⁶†, 6⁰⁵, 7⁰⁰, 7³⁰, 11¹⁰.
*) до Рашева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.
До Підволочиск: 6¹⁰, 10³⁵, §2¹⁶, 2²⁷, 2⁵⁰†, 8⁴⁰, 11¹³.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.
До Черновець: 2⁵⁰, 6¹⁰, 9¹⁵, 9³⁷, 2²⁵, 3⁰⁵*, 6²⁸†, 7⁵⁸*, 11⁰⁰.
*) до Станіславова. †) до Коломиї. *) до Ходорова кожного попередного дня перед неділею і святю.
До Стрия: 6⁰⁰, 7³⁰, 10⁰² §, 1⁴⁵, 6⁵⁰, 11²⁵.
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим.-кат свята.
До Самбора: 6⁵⁸, 9⁰⁵, 3⁵⁰, 10⁵⁶.
До Сокаля: 7³⁵, 2²¹, 8⁰⁰, 11³⁵*)
*) до Рави рускої (лише в неділі).
До Яворова: 8⁴⁰, 5⁴⁵.
До Підгаєць: 5⁵⁵, 4⁵⁸.
До Стоянова: 7⁵⁵, 5²⁰.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6²⁵, 10⁵⁵, 2²⁹*, 2⁴², 3⁰⁷†, 9⁰¹, 11³⁰.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно що дня.
До Підгаєць: 6⁰⁹, 1²¹*, 5¹⁵, 10⁴⁰§).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.
До Стоянова: 8¹², 5³⁸.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6²⁸, 1⁴⁰*, 5³⁶, 10⁵⁹§).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відіждєть о год 2 мін. 16 по полудни з перону 2. Нр. сходів ІІ.

Поїзд особовий зі Львова до Красного відіждєть о год. 2 мін. 50 по полудни із західного теру перону 4 Нр. сходів ІV.

Поїзд особовий зі Львова до Станіславова відіждєть о годині 2. мін. 35 по полудни з перону 3 Нр. сходів ІІІ.

Локальні поїзди.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6⁰²,
що дня: від 1/6 до 31/8: 7²², 10⁰⁵, 2³⁵, 6³¹, 8³⁵.
від 1/5 до 15/9: 4²¹.
в неділі і римо-кат. свята: від 1/6 до 31/8: 1³⁰.
від 1/5 до 31/5: 2³⁵, 8³¹.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10¹⁵, 3⁰³ в неділі і свята римо-кат.: від 5/5 до 8/9: 1²⁶.
До Любіня: в неділі і римо кат. свята від 12/5 до 8/9: 2⁴⁰.

Візізз до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2²², 5⁴⁵, 7²⁵, 8⁴⁰, 10⁰⁵, 1¹⁰*)
1³⁰, 2⁰⁰§), 5⁴⁰, 7²⁵†, 8²⁵, 9⁵⁰
*) в Тарнові, §) від 15/5 до 30/9 включно що дня, †) в Мшани 15/6 до 30/9 включно що дня.
З Підволочиск: 7²⁰, 11³⁰, 1⁵⁰ §, 2¹⁵, 5³⁰, 10³⁰, 10⁴⁸†
†) в Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.
З Черновець: 12⁰⁵, 5¹⁵§), 5⁴⁵†, 7⁴⁰, 10²⁵*, 1⁵⁵, 5⁵², 6²⁶, 9³⁴
*) в Станіславова, †) в Коломиї, §) в Ходорова кожного слідуячого дня по неділі і святі.
Зі Стрия: 7²⁸, 11⁴⁰, 4²⁵, 6⁴⁵, 10¹⁹ §, 11⁰⁰ §) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділі і римо-кат. свята.
З Самбора: 7⁵⁰, 9⁵⁵, 2¹⁰, 8³⁰
Зі Сокаля: 7¹⁰, 1²⁵, 7⁵⁷
З Яворова: 8¹², 4²⁰
З Підгаєць: 11¹⁰, 10²⁰
Зі Стоянова: 10⁰¹, 6³⁰

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочиск: 7⁰¹, 11¹¹ 1³⁶*, 2⁰⁰, 5¹⁰, 10¹², 10³¹†
†) в Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно що дня.
З Підгаєць: 7²⁶*) 10⁴⁹, 6²⁹*) 10⁰¹, 12⁰⁰§)
*) в Винник, §) в Винник лише в суботу і неділю.
Зі Стоянова: 9⁴², 6¹¹

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7⁰⁸*, 10³¹, 6¹¹*, 9⁴¹, 11⁴³§)
*) в Винник, §) в Винник в суботу і нед.

З друкарні В. А. Шийковського у Львові.

Вдає і відповідає за редакцію Семен Горук.